

PARAULA I VIDA

Santa Emília de Rodat: Fer de la misericòrdia la missió de la pròpia vida

Dins l'Any de la Misericòrdia, acabem de pelegrinar a Villefranche de Rouergue (Aveyron - Occitània) un bon nombre de fidels, alguns compromesos com a «laics de la Sagrada Família», anant al sepulcre d'una santa de la misericòrdia, que ha deixat la seva empremta a la nostra Diòcesi, especialment a la Vall d'Aran. Es tracta de **Santa Emília de Rodat** (Druelle 1787 - Villefranche de Rouergue 1852) fundadora de les **Religioses de la Sagrada Família de Villefranche**, congregació que té just 200 anys, i que des del 1903 està establerta a la Vall d'Aran. Actualment les religioses col·laboren pastoralment a Vielha, però abans havien tingut una escola a Les i Bossòst.

Santa Emília havia nascut poc abans de la Revolució francesa i ben jove va intentar ser religiosa. En no aconseguir-ho, va anar a Villefranche de Rouergue amb la seva àvia, i en descobrir un grup de religioses soles, sense empara degut a les conseqüències de la Revolució, les va acollir i cuidar a casa seva. Després li arribà el dolor de les mares perquè les seves filles pobres no rebien edu-

cació, i n'acollí quaranta a la seva casa, començant una tasca educativa que no ha cessat. Després foren els malalts que visitava per les cases, els miners sense feina, amb dures condicions de treball, i posteriorment els infants del carrer, els orfes, i les dones de la vida, amb els presoners... Vivia amb els ulls ben oberts, plens de la llum de l'amor, i cap necessitat no la deixava indiferent. Amb l'oració i l'entrega a la voluntat de Déu, cercava la manera concreta i real de donar resposta a les necessitats que li arribaven. No feia el que ella volia, sinó el que Déu li anava presentant, amb confiança, sense molts mitjans, amb pobresa i esperit generós. Tot estava conduït per la misericòrdia, pregant molt i estimant molt. El 1816 amb tres companyes més i acompanyades espiritualment per Mn. Antoine Marty —més endavant vicari general de Rodez, la seva diòcesi— va fundar la inicial congregació religiosa. Ara són presents a quatre continents d'arreu del món; dos segles fent el bé...

És bo de recordar que va ser provada amb una llarga «nit obscura» de fe, que ningú no notava, i que va sofrir durant 32 anys, sense ser-li im-

pediment per a continuar servint i fent el bé, sense caure amb racionalismes o sentimentalismes vaporosos, sinó sempre fidel a la fe i a la confiança en Déu, encara que no sentís res. Per això ens anima a nosaltres a «perseverar» en els compromisos cristians i en la fidelitat a l'Evangeli, malgrat els silencis de Déu, les proves o els moments difícils que puguem passar. És molt profunda una sentència seva: «L'amour ne dit jamais, c'est assez...» («L'amor no diu mai, és massa, ja en tinc prou...»). No ens cansem d'estimar, de cercar sortides als problemes, sense que ens esclafin; no deixem mai de confiar en la misericòrdia! Seguim la llei de l'amor: l'acollida, l'escolta i el servei. Com acaba de dir el Papa Francesc: «L'Església és la casa del consol.»

En l'Any jubilar de la Misericòrdia, ens convé entrar en la vida d'aquells sants i beats que, com Santa Emília, van viure en la profunditat de la misericòrdia de Déu, i de la misericòrdia envers els germans; que «van fer de la misericòrdia la seva missió de vida» (*Misericordiae vultus* n. 24).

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Catequistes d'Urgell al Jubileu de Roma

Vuitanta catequistes de les diòcesis de Catalunya i de les Illes Balears, i amb ells un grup d'Urgell, van participar al Jubileu dels Catequistes convocat a Roma pel Papa Francesc amb motiu de l'Any de la Misericòrdia del 23 al 25 de setembre.

Van ser acompanyats pel Delegat diocesà d'Urgell i Vicari episcopal, Mn. Antoni Elvira, i els altres delegats diocesans.

Van ser dies de formació i de penetració entre els membres de la delegació i els catequistes, que van culminar amb la missa presidida pel Sant Pare, el 25 de setembre, a la Plaça de Sant Pere, al Vaticà. Abans dels actes propis del Jubileu, se celebrà també a Roma l'Assemblea Plenària del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC), que fou presidida per Mons. Sebastià Taltavull, Bisbe auxiliar de Barcelona i Administrador apostòlic de Mallorca.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La Mare de Déu de Saidnaya

És bonica la llegenda devota que dona nom al santuari de la Mare de Déu de Saidnaya a Síria.

Explica que l'emperador Justinià va anar un dia de cacera prop de Damasc i es va perdre. A punt de morir de set, una gazela el va acompanyar fins a una font i tot seguit va desaparèixer. Agraït, l'emperador va fer alçar un santuari amb el nom de Nostra Senyora

de la Caça. La llegenda continua dient que les monges que es van fer càrrec del lloc van fer portar de Jerusalem una icona de la verge atribuïda a l'evangelista Lluc.

Llegenda a part, el santuari de la Mare de Déu de Saidnaya va ser un dels principals llocs de culte dels cristians de Síria. La icona era una representació de la Mare de Déu lactant (Galaktotrofusa) i per això

mares musulmanes i cristianes hi anaven a pregar pels seus fillets. El 2014, els fonamentalistes van destruir bona part del santuari.

El fanatisme ha escombrat espais sagrats d'un cristianisme antiquíssim, està fent desaparèixer violentament els cristians d'aquelles terres i, per acabar-ho d'arrodonir, destrueix el testimoni de la convivència pacífica de musulmans i cristians.

En època helenística, el territori on s'alçava el santuari de Saidnaya s'anomenava Abilene, topònim que faria referència a Abel, assassinat pel seu germà Caïm. Que n'és de fàcil continuar la tragèdia de Caïm! I que n'és de difícil el missatge cristià de l'amor sense límits! Hi ha moments en què la desolació de la creu és tan intensa que fa perdre de vista la resurrecció.

Antoni Puigverd

PALABRA Y VIDA

Santa Emilia de Rodat: Hacer de la misericordia la misión de la propia vida

Dentro del Año de la Misericordia, acabamos de peregrinar a Villefranche de Rouergue (Aveyron, en Occitania) un buen número de fieles, algunos comprometidos como «laicos de la Sagrada Familia», yendo al sepulcro de una santa de la misericordia, que ha dejado su huella en nuestra Diócesis, especialmente en el Valle de Arán. Se trata de **Santa Emilia de Rodat** (Druelle 1787 - Villefranche de Rouergue 1852) fundadora de las **Religiosas de la Sagrada Familia de Villefranche**, congregación que celebra sus 200 años, y que desde 1903 está establecida en el Valle de Arán. Actualmente las religiosas colaboran pastoralmente en Vielha, pero antes habían tenido una escuela en Les y Bossòst.

Santa Emilia nació pocos años antes de la Revolución francesa y bien joven intentó ser religiosa. Al no conseguirlo, fue a Villefranche de Rouergue con su abuela, y al descubrir a un grupo de religiosas solas, sin amparo, debido a las consecuencias de la Revolución, las acogió y cuidó en su casa. Después le llegó el dolor de las madres por que sus hijas pobres no recibían educación, y acogió a cuarenta en su casa, comenzando una tarea educativa que no ha cesado. Después fueron los enfermos que visitaba en sus casas, los mineros sin trabajo, con duras condiciones de trabajo, y posteriormente los niños de la calle, los huérfanos, y las mujeres de la vida, con los encarcelados... Vivía con los ojos abiertos, llenos de la luz del amor, y ninguna necesidad la dejaba indiferente. Con la oración y la entrega a la voluntad de Dios, buscaba la manera concreta y real de dar respuesta a las necesidades que le llegaban. No hacía lo que ella quería, sino lo que Dios le iba presentando, con confianza, sin muchos medios, con pobreza y espíritu generoso. Todo estaba conducido por la misericordia, orando mucho y amando mucho. En 1816 con tres compañeras más y acompañadas espiritualmente por D. Antoine Marty —más adelante vicario general de Rodez, su diócesis— fundó la inicial congregación religiosa. Ahora están presentes en cuatro continentes de todo el mundo; dos siglos haciendo el bien...

Es bueno recordar que fue probada con una larga «noche oscura» de fe, que nadie notaba, y que sufrió durante 32 años, sin serle impedimento para continuar sirviendo y haciendo el bien, sin caer en racionalismos o sentimentalismos vaporosos, sino siempre fiel a la fe y a la confianza en Dios, aunque no sintiera nada. Por eso nos anima a nosotros a «perseverar» en los compromisos cristianos y en la fidelidad al Evangelio, a pesar de los silencios de Dios, las pruebas o los momentos difíciles que podamos pasar. Es muy profunda una sentencia suya: «L'amour ne dit jamais, c'est assez...» («El amor no dice nunca, es demasiado, ya tengo bastante...»). ¡No nos cansemos de amar, de buscar salidas a los problemas, sin que nos aplasten; no dejemos nunca de confiar en la misericordia! Sigamos la ley del amor: la acogida, la escucha y el servicio. Como acaba de decir el Papa Francisco: «La Iglesia es la casa del consuelo.»

En el Año jubilar de la Misericordia, nos conviene entrar en la vida de aquellos santos y beatos que, como Santa Emilia, vivieron en la profundidad de la misericordia de Dios, y de la misericordia para con los hermanos; que «hicieron de la misericordia su misión de vida» (*Misericordiae vultus* n. 24).

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Càritas Urgell cerca voluntaris per acompanyar gent gran

El projecte d'acompanyament a domicili o hospitalari va néixer de la col·laboració entre Càritas i la fundació Sarquavitae ara fa tres anys. La constatació de les necessitats de la població de la comarca de l'Alt Urgell, en les capes més envellides, va provocar que la nostra entitat catòlica cerqués noves formes de

suport humà. Sarquavitae dóna formació als voluntaris per tal de donar-los eines que els ajudin a fer aquest acompanyament a les persones. En aquest temps de funcionament l'experiència ha estat molt positiva per a voluntaris i usuaris.

L'objectiu del projecte de voluntariat és la millora de la quali-

tat de vida de les persones grans, a través de l'establiment d'un vincle afectiu i de confiança entre el voluntari i la persona que aquest acompanya. Aquest projecte però, amb la seva posada en funcionament, ha mostrat com també aquests vincles afectius milloren sensiblement la qualitat de vida dels voluntaris, ajudant-los a prendre perspectiva de la situació en que viuen les persones amb les limitacions físiques que imposa el deteriorament de la salut.

Enguany, Càritas ha obert una nova campanya de recerca de voluntaris que vulguin acompanyar persones durant un temps determinat a casa seva, o bé en centres residencials i/o hospitalaris.

L'acompanyament, d'una hora setmanal, ofereix un suport afectiu i nous vincles de relació amb la persona acompanyada que els permet trencar amb la solitud que imposa a vegades la impossibilitat de moure's.

Però, a més d'alleugerir les situacions de soledat i/o aïllament, el suport afectiu que rep la persona l'ajuda a reforçar els seus recursos personals, com l'autoestima, la capacitat d'adaptació, la capacitat de relació amb els altres, etc.

Per a més informació podeu consultar la web de Càritas Urgell, dirigir-vos al Centre Sant Ot de La Seu d'Urgell o trucar al telèfon 973 360 815.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

La misericòrdia ofereix dignitat

L'«Evangeli que hem escoltat ens presenta una figura que destaca per la seva fe i valor. Es tracta de la dona que Jesús va guarir de les pèrdues de sang (cf. Mt 9,20-22). Passant entre la gent, s'acosta per darrere a Jesús per a tocar-li el mantell, perquè pensava «Només que li pugui tocar el mantell, ja em curaré» (v. 21). Quanta fe tenia aquesta dona! Era una dona descartada per la societat. És important considerar aquesta condició —de descartada— per a entendre el seu estat d'ànim: ella sent que Jesús pot alliberar-la de la malaltia i de l'estat de marginació i indignitat

en què es troba des de fa anys. En una paraula: sap, sent, que Jesús pot salvar-la.

Aquest cas ens fa reflexionar sobre com sovint la dona és percebuda i representada. A tots se'ns posa en guàrdia, també a les comunitats cristianes, davant imatges de la feminitat contaminades per prejudicis i sospites lascives vers la seva dignitat intangible. En aquest sentit, són precisament els Evangelis els qui restableixen la veritat i la reconduïen a un punt de vista alliberador. Jesús ha admirat la fe d'aquesta dona que tots evitaven i ha transformat la seva esperança

en salvació. Les poques línies amb què els Evangelis descriuen el seu encontre amb Jesús esbossen un itinerari de fe capaç de restablir la veritat i la grandesa de la dignitat de cada persona.

Quantes vegades ens sentim interiorment descartats pels nostres pecats. N'hem comès tants, tants... i el Senyor ens diu: «Coratge! Vine! Tu ets un fill, una filla». I aquest és el moment de la gràcia, és el moment del perdó, és el moment de la inclusió en la vida de Jesús, en la vida de l'Església. És el moment de la misericòrdia.

(Dimecres, 31 d'agost de 2016.)

VI Jornades de Reflexió Educativa porten el debat entre l'ètica i la ciència a La Seu d'Urgell

El divendres 30 de setembre es van inaugurar les VI Jornades de Reflexió Educativa que organitza el Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats, presidides per Mons. Joan-Enric Vives, que n'és membre, a la sala Sant Domènec de La Seu d'Urgell.

El parlament de benvinguda va ser pronunciat per Mons. Vives, en presència del Ministre d'Educació i Ensenyament Superior del Govern d'Andorra, M. I. Sr. Èric Jover; l'Alcalde de La Seu d'Urgell, Excm. Sr. Albert Batalla; la Directora general d'Educació Secundària Obligatòria i Batxillerat, Sra. Montserrat Llobet; la Degana del Col·legi de Llicenciats de Catalunya, Josefina Cambra; el Director RSC/Comunicació de Cai-

xa d'Enginyers, Sr. Víctor Cardona; i la directora de la Fundació Víctor Grífols, Sra. Núria Terribas. La Sra. Terribas va ser l'encarregada d'introduir el Dr. Màrius Morlans, metge, membre del Comitè de Bioètica de Catalunya i expresident de la Comissió Deontològica del COM, que va fer la conferència inaugural, on va parlar de «El coneixement científic i el saber de l'ètica», en la que va comparar ciència i ètica en els seus elements essencials, analitzant la necessitat i les condicions de possibilitat del diàleg entre ambdues. També va tractar de la pràctica clínica com una activitat en la que cal ambdues.

Durant les jornades, que portaven el títol equany «Ètica i ciència:

un equilibri (im)possible?», es va debatre sobre l'equilibri de l'ètica i la ciència i alhora es va reflexionar sobre les relacions, de vegades complexes, entre les ciències, les ètiques, les polítiques i els valors socials.

Per al Col·legi de Doctors ha arribat el moment de preguntar-se si aquest debat està inclòs en el projecte d'escola i veure com es reflecteix en el dia a dia de les aules, les tutories i no solament en els continguts de les matèries. Amb la participació de professorat i experts del món educatiu i científic es va abordar conjuntament aquest debat i reflexió per buscar vies que permetin a l'escola plantejar objectivament aquestes reflexions i dinamitzar-les a l'aula.

Mons. Vives va presidir la XLV Trobada dels Rectors i Formadors dels Seminaris Majors d'Espanya

Els dies 5 al 7 de setembre va tenir lloc a Madrid, a la seu de la Conferència Episcopal Espanyola, la XLV Trobada dels Rectors i Formadors dels Seminaris Majors d'Espanya presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, que presideix la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats de la CEE. Hi van participar els bisbes membres de la Comissió: Mons. Eusebio Hernández Sola, Bisbe de Tarazona, Mons. Leonardo Lemos, Bisbe d'Ourense, i Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar de Terrassa, així com el Director del Secretariat de la Comissió, Rv. Alonso Morata. El tema de les jornades fou «Formar pastors de cor misericordiosos. Claus pastorals en el pensament del Papa Francesc».

Campanya de Càritas per a l'Equador

Càritas d'Urgell ha finalitzat la campanya d'emergència pel terratrèmol de l'Equador amb un total de 19.421,56 € recollits. S'han lliurat a Càritas Espanyola, perquè vagin destinats (a través de Càritas d'Equador) a la reconstrucció de vivendes i a la reactivació econòmica de mitjans de vida. En aquesta campanya d'emergència han participat un total de 172 persones repartides per tot el nostre Bisbat. En 19 poblacions s'han realitzat diverses accions com venda de flors solidàries, posada de guardioles i altres actes solidaris. Donat que Càritas Espanyola manté la campanya oberta, i es poden continuar realitzant aportacions econòmiques.

Es poden fer a les següents entitats:

LA CAIXA: ES64-2100-0018-1902-0047-1180

BBVA: ES75-0182-2811-3502-0853-6354

AGENDA

- ▶ **16 octubre.** 50 anys de construcció del Temple del Sagrat Cor, a Balaguer, a les 12 h. / Visita a Vilaplana, Baronia de Rialb, a les 17 h.
- ▶ **17 octubre.** Jornada de Formació de Preveres, al Seminari Diocesà, a partir de les 10 h.
- ▶ **19 octubre.** Congrés Internacional de Pastoral Vocacional, a Roma, fins al 22 d'octubre.
- ▶ **22 octubre.** Trobada de Càritas Catalunya, a Tarragona, a partir de les 9 h.
- ▶ **23 octubre.** Diada del Domund. Festa de la Dedicació de la Catedral de Santa Maria d'Urgell.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

17. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ef 2,1-10 / SI 99 / Lc 12,13-21]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.

18. ■ Dimarts [2Tm 4,10-17b / SI 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.

19. ■ Dimecres [Ef 3,2-12 / SI: Is 12,2-6 / Lc 12,39-48]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i sant Isaac Jogues

(†1647), prev. jesuïtes, i sis preveres més, mrs. al Canadà; sant Pau de la Creu, prev.; sant Pere d'Alcàntara, prev.

20. ■ Dijous [Ef 3,14-21 / SI 32 / Lc 12,49-53]. Sant Andreu de Creta, monjo; santa Irene, vg. i mr.

21. ■ Divendres [Ef 4,1-6 / SI 23 / Lc 12,54-59]. Santa Úrsula, vg. i mr. venerada a Colònia (s. x); sant Hilarió (s. III-IV), abat palestí; sant Caius o Gai (Cayo), soldat mr.; santa Celina, mare de sant Remigi.

22. ■ Dissabte [Ef 4,7-16 / SI 121 / Lc 13,1-9]. Sant Joan Pau II, papa; sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan.

23. ■ Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Sir 35,15b-17.20-22a / SI 32 / 2Tm 4,6-8.16-18 / Lc 18,9-14]. Urgell: dedicació de la Catedral; sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrens.

Diumenge XXIX de durant l'any

COMENTARI

El Fill de l'home trobarà fe a la terra?

La història bíblica, immersa del tot dins les circumstàncies humanes del Poble de Déu, està envoltada de guerres amb victòries i derrotes.

Però sempre destacant l'aspecte religiós.

El subratllat d'avui és clar: *mentre Moisès mantenia les mans alçades, guanyava Israel.*

El missatge també és clar: només mantenint-nos en actitud de pregària (*mans alçades*) ben connectats a Déu, guanyarà el Regne de Déu.

A la secció conclusiva de 2Tm la repetició del verb «aprendre» destaca la importància capital de l'ensenyament per a viure en cristià.

En aquest context Pau parla de *les Sagrades Escripures* que Timoteu coneix des de menut i de les quals diu que *tenen el poder de donar-te la «saviesa» que duu a la «salvació».*

A la Bíblia tenim una *saviesa* vital que *duu a la salvació, gràcies a la fe en Jesucrist* perquè, *inspirada per Déu, és útil per a ensenyar, convèncer, corregir i educar en el bé.*

Benet XVI (V.D. núm. 121) deia: *El fonament de tota espiritualitat cristiana autèntica i viva és la Paraula de Déu anunciada, acollida, celebrada i meditada en l'Església.*

Deures del Pastor són el kerigma o anunci breu (*proclama*); la predicació (*insisteix*); el guiatge de tots i la correcció dels desviats (*exhorta*).

I això sempre *amb tota paciència.*

La paràbola del jutge i la viuda diu que *hem de pregar sempre sense perdre mai l'esperança.*

Hi ha un paral·lelisme comparatiu sobreentès: si la viuda obté resposta del jutge injust ¿com no obtindrà del Pare allò que necessita per a la salvació un fill que li prega insistent?

Acaba la paràbola amb dramàtica pregunta: *Quan el Fill de l'home vindrà, trobarà fe a la terra? Per això cal pregar sempre sense perdre mai l'esperança,* que en el fons no és sinó la fe enmig dels camins de la història.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 17,8-13)

En aquells dies, els amalequites anaren a Rafidim per atacar el poble d'Israel. Moisès digué a Josuè: «Recluta homes de guerra i demà al matí surt a combatre contra els amalequites. Jo m'estaré dret dalt el turó amb la vara de Déu a la mà». Josuè complí les ordres de Moisès i començà la batalla contra els amalequites. Moisès, Aaron i Hur pujaren dalt el turó. Mentre Moisès mantenia les mans alçades, guanyava Israel, però quan abaixava les mans per reposar, guanyaven els amalequites. A la fi les mans ja li pesaven massa per poder mantenir-les alçades. Llavors li acostaren una pedra, s'hi assegure, i Aaron i Hur, un a cada banda, li aguantaven les mans. Així pogué mantenir les mans immòbils fins a la posta del sol, i Josuè derrotà els amalequites i abaté els seus homes amb l'espasa.

▶ Salm responsorial (120)

R. *L'ajuda em vindrà del Senyor, que ha fet el cel i la terra.*

Alço els ulls a les muntanyes: / d'on em vindrà l'ajuda? / L'ajuda em vindrà del Senyor, / del Senyor que ha fet cel i terra. R.

Que no deixi relliscar el teu peu, / ni s'adormi el qui et guarda. / El guardià d'Israel mai no s'adorm, / sempre vigila. R.

És el Senyor qui et guarda, / el Senyor t'empara al teu costat mateix. / De dia el sol no et farà mal, / ni la lluna de nit. R.

El Senyor et guarda en tota desgràcia, / et guarda la vida. / El Senyor guarda tots els teus passos / ara i per tots els segles. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 3,14-4,2)

Estimat, persevera en la doctrina que has après i has acceptat amb tota confiança, recordant qui són els qui te l'han ensenyada; des de menut coneixes les Sagrades Escripures que tenen el poder de donar-te la saviesa que duu a la salvació a través de la fe en Jesucrist. Tota l'Escriptura és inspirada per Déu i és útil per ensenyar, convèncer, corregir i educar en el bé, perquè l'home de Déu sigui madur, sempre a punt per a tota obra bona. Davant de Déu i de Jesucrist, que ha de judicar els vius i els morts, i pensant en la seva manifestació i en el seu Regne, t'adverteixo formalment que proclamis la paraula de l'Evangeli: insisteix en tot moment, tant si és oportú com si no ho és, mira de convèncer la gent, reprèn, anima'ls, esperant amb tota paciència, com un mestre que sap ensenyar.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 18,1-8)

En aquell temps, Jesús deia als deixebles aquesta paràbola, per ensenyar que hem de pregar sempre, sense perdre mai l'esperança: «En una ciutat hi havia un jutge que desconeixia tot temor de Déu i tota consideració als homes. A la mateixa ciutat hi havia una viuda que l'anava a trobar sovint i li deia: «Feu-me justícia contra aquest home que pledeja contra mi». El jutge durant molts dies no li'n feia cas, però a la fi pensà: «A mi no em diu res el temor de Déu ni la consideració als homes, però aquesta viuda és tan pesada que li hauré de fer justícia; si no, anirà venint aquí fins que no podré aguantar més». I el Senyor digué: «Fixeu-vos què diu aquest jutge sense entranyes. ¿I vosaltres creieu que Déu, ni que esperi pacientment, no farà justícia als seus elegits que li reclamen de nit i de dia? Us asseguro que els farà justícia molt aviat. Però quan el Fill de l'home vindrà, creieu que trobarà fe a la terra?»

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 17,8-13)

En aquellos días, Amalec vino y atacó a Israel en Rafidim. Moisés dijo a Josué: «Escoge unos cuantos hombres, haz una salida y ataca a Amalec. Mañana yo estaré en pie en la cima del monte, con el bastón de Dios en la mano». Hizo Josué lo que le decía Moisés, y atacó a Amalec; entretanto, Moisés, Aarón y Jur subían a la cima del monte. Mientras Moisés tenía en alto las manos, vencía Israel; mientras las tenía bajadas, vencía Amalec. Y, como le pesaban los brazos, sus compañeros tomaron una piedra y se la pusieron debajo, para que se sentase; mientras, Aarón y Jur le sostenían los brazos, uno a cada lado. Así resistieron en alto sus brazos hasta la puesta del sol. Josué derrotó a Amalec y a su pueblo, a filo de espada.

▶ Salmo responsorial (120)

R. *Nuestro auxilio es el nombre del Señor, que hizo el cielo y la tierra.*

Levanto mis ojos a los montes: / ¿de dónde me vendrá el auxilio? / El auxilio me viene del Señor, / que hizo el cielo y la tierra. R.

No permitirá que resbale tu pie, / tu guardián no duerme; / no duerme ni reposa / el guardián de Israel. R.

El Señor te guarda a su sombra, / está a tu derecha; / de día el sol no te hará daño, / ni la luna de noche. R.

El Señor te guarda de todo mal, / él guarda tu alma; / el Señor guarda tus entradas y salidas, / ahora y por siempre. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tim 3,14-4,2)

Querido hermano: Permanece en lo que aprendiste y creíste, consciente de quiénes lo aprendiste, y que desde niño conoces las Sagradas Escrituras: ellas pueden darte la sabiduría que conduce a la salvación por medio de la fe en Cristo Jesús. Toda Escritura es inspirada por Dios y además útil para enseñar, para argüir, para corregir, para educar en la justicia, a fin de que el hombre de Dios sea perfecto y esté preparado para toda obra buena. Te conjuro delante de Dios y de Cristo Jesús, que ha de juzgar a vivos y a muertos, por su manifestación y por su reino: proclama la palabra, insiste a tiempo y a destiempo, arguye, reprocha, exhorta con toda magnanimidad y doctrina.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 18,1-8)

En aquel tiempo, Jesús decía a sus discípulos una parábola para enseñarles que es necesario orar siempre, sin desfallecer.

«Había un juez en una ciudad que ni temía a Dios ni le importaban los hombres. En aquella ciudad había una viuda que solía ir a decirle: «Hazme justicia frente a mi adversario». Por algún tiempo se estuvo negando, pero después se dijo a sí mismo: «Aunque ni temo a Dios ni me importan los hombres, como esta viuda me está molestando, le voy a hacer justicia, no sea que siga viniendo a cada momento a importunarme.»

Y el Señor añadió: «Fijaos en lo que dice el juez injusto; pues Dios, ¿no hará justicia a sus elegidos que claman ante él día y noche?; ¿o les dará largas? Os digo que les hará justicia sin tardar. Pero, cuando venga el Hijo del hombre, ¿encontrará esta fe en la tierra?»